

TÜRKLERİN YARATILIŞ DESTANI HK. (2)

(...dünden devam)

İşte kanaatime göre yaratılış öyküsünün arkasında bulunan temel mesaj budur. İnsanın atasının cennetten çıkmasında bir yanlış anlama vardır. İnsanın yaratıldığı cennetin, ölümsüzlük yurdu olan rûhânî cennet olduğu sanılmıştır. Oysa o Cennet ölümsüzlük yurdu değildir. Ölümün olmadığı o cennette, insanın atasının ölümsüzlük aramasının anlamı yoktur. Ayrıca cennette günah işlenmez (**La lağvun fihâ velâ te'sîm**: *Orada ne boş bir söz ve ne de günâha sokan bir laf işitirler.* (Vâkıa: 25). Oysa insan, yaratılmış olduğu cennette yaşağı çiğneyerek günah işlemiştir. Demek ki insanın yaratıldığı cennet, ebediyet yurdu olan cennet değil, dünya cennetidir.

Cennet bahçe demektir. Giriş ağaçlarla kaplı yerlere cennet denilir. Kur'ân'da bunun kanıtı çoktur. Meselâ *"Üzüm cennetleri (bahçeleri)"* (Ra'd: 4), *"Birine iki üzüm cenneti (bahçesi) vermiştik.. Adam kendisine yazık ederek cennetine (bahçesine) girdi...."* (Kehf: 32, 35), *"Allâh'ın rızâsını kazanmak ve ruhlarındaki(imâ)nı kökleştirmek için mallarını harcayanların durumu tepe üzerinde bulunan bir cennete (bahçeye) benzer..."* (Bakara: 265)

Bunlar ve benzeri birçok âyet, cennetin, dünya bahçesi anlamında da kullanıldığının kanıtlarındandır.

İşte insanın atasının ilk yaratıldığı yer de bir dünya bahçesi, ormanlık bir bölgedir. Orada işlenmesi gerekli olan bu zorunlu günah da insanın, o zamana dek farkına varmadığı cinsel ilişki eylemidir. Bunu yapınca eşi hamile kalmış ve üreyip çoğalma olmuş, zamanla insanın ataları düzlüğe inip tarımsal yaşama geçmişlerdir. İşte bu kıssa ile İlâhî Kitaplarda sembolize edilen bu gerçek, çeşitli uluslara da biraz farkla ve biraz da ulusal bir hüviyete büründürülerek yayılmıştır. Belki binlerce yıl sürmüş olan bu gelişim, İlâhî vahiylerde böyle kısaca sembolize edilmiştir.
